

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CCLXIV. Confirmatio Ordinationis Abbatis Generalis Ordinis Canonorum
Regularium S. Antonii Viennen. super prohibitione gestandi fictitiam
Cæsariem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

1739.
Officio Scri-
ptoris vacan-
te Candidati
per concur-
sum proban-
di.

In emendis
Libris ad-
ditiones præ-
fationes com-
paranda.

Cardinali-
bus Biblio-
thecæ datæ
facultas
alias oppor-
tunas facien-
di leges.

Præfentibus
Literis per-
petuam datæ
firmitatem
Pontificæ.

Dat. die 24.
Aug. 1739.
An. X.

COLXIV.

Alias prohi-
bitum Cano-
nicis huius
Ordinis sub
pœna priva-
tionis officii
gestandi fi-
ditiam Cœ-
sariem.

§. 19. XIV. Præterea in deputatione cuiusvis Scriptoris in posterum faciendâ omnino restituatur, ac servetur consuetudo paucis ab hinc annis interrupta, candidatos nimirum scriptoris officium ambientes per plurimum concursum, ut dicitur probandi, perfecte ne linguam, cuius munus obituri sunt præter linguam latinam in qua debent omnes esse non mediocriter versati, calleant; politiori etiam, elegantiori quæ ejusdem linguæ præter latinam pariter, filo manuque in exarando præstantiores sint.

§. 20. XV. In emendis quoque libris editiones elegantiores, correctioresque juxta dignitatem, auctoritatemque Vaticanæ Bibliothecæ undique conquirantur, atque ii maxime libri adhibita omni diligentia comparentur, qui ad Orthodoxæ Religionis præsidium, subsidiumque salutares, & proficui existimantur, nec tamen omittantur libri aliarum bonarum artium, ac doctrinarum, ut Bibliotheca Apostolica omnium celeberrima magis magisque in dies increseat, & adaugeatur.

§. 21. XVI. Cetera denique si quæ in futurum novis per temporum vices legibus, ordinationibusque indigere compertum fuerit, ordinanda relinquimus moderno, ac pro tempore existentibus S. R. E. Cardinalibus Bibliothecariis, seu Bibliothecæ laudatæ Protectoribus, quos etiam rogantes, si idem insinual committimus, & mandamus, ut debitam, fidelemque omnium, & singularum legum, ordinationumque per easdem præsentibus nostras literas præscriptarum executionem, & observantiam curent, promoveant, atque ab iis, quorum interest, fortiter, suaviterque exigant.

§. 22. Decernentes easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quæcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Augusti 1739. Pontificatus nostri Anno X.

Confirmatio Ordinationis Abbatis Generalis Ordinis Canonicorum Regularium S. Antonii Viennensis, super prohibitione gestandi ficitiam Cæsariem.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Petrus Verger modernus Procurator Generalis Ordinis Canonicorum Regularium S. Antonii Viennensis, pro parte etiam dilectorum Filiorum Nicolai Gasparini Abbatis Generalis, & Definitorum dicti Ordinis, quod alias ad auferendum ab usum, qui inter nonnullos prædicti Ordinis Canonicos Regulares irreperere ceperat, utendi ficitia Cæsariæ vulgo *Parucca* illamque publice gestandi, die 20. Aprilis 1715. tunc existentes Abbas Generalis, & Definitores Ordinis prædicti sub pœna formalis inobedientiæ per suum Decretum prohibuerunt, ne Canonici Regulares prædicti Ordinis crinitie prædicta uterentur, quod a Capitulo generali ejusdem Ordinis Anno 1720. celebrato, confirmatum fuit adjecta in dicto Capitulo pœna privationis cuiuscumque dignitatis, & officii dicti Ordinis per transgressores, seu inobedientes incurrenda, & subinde per aliud Decretum a Definitorio Ordinis hujusmodi die 14. Septemb. 1727. editum primodictum Decretum renovatum remansit,

§. 2. Insuper his non obstant, cum abusus hujusmodi sensim magis, magisque in dies augeri videatur d. Nicolaus Abbas Gen. die 11. Jan. proxime præteriti de eorundem Definitorum unanimi voto, & assensu novam ea super re ordinationem edidit, qua præmissa non solum confirmavit, & innovavit, verum etiam de novo intimavit, decernens in contravenientes pœnam suspensionis ipsi facto incurren., eidemque pœnæ subjiciens Canonicos Regulares prædictos cæsariæ hujusmodi utentes, nisi illam intra terminum unius anni deponeant, prout continetur in ejusdem Nicolai Abbatis Generalis ordinatione, tenoris, qui sequitur, videlicet: Nicolaus Gasparini Dei, & S. Sedis Apostolicæ gratia Abbas Inclitæ Abbatie S. Antonii Viennensis, necnon Canonicorum Regularium S. Augustini Ordinis ejusdem S. Antonii Magni Abbatis Superior Generalis. -- Ad supremum Sancti Ordinis nostri regimen, imparibus licet meritis, Divina id jubente Providentia vocati; Sacrum religiosæ disciplinæ depositum illibatum, atque inviolatum servare, occurrentibus difficultatibus non deterriti, alacri animo, toto affectu, & tota mentis contentione intendimus, atque erecta in Deum fiducia semper intendimus: illudque præcipue considerantes, Nobis præter commune omnibus Pastoribus vigilantie curam, impositum esse onus factam rectam custodiendi laudabilem Reformationis nostræ, elapso ab hinc circiter seculo institutæ, formam. Verum prohi dolor! ubi primum ex hac nostra laboriosa sollicitudine fructum aliquem Nos accepturos speramus, sæpe comperimus, malum hominem non desistere, quominus pravi operis semina jaciât, quæ bonum semen obruunt. Mala autem semina vocamus abusus, & corruptelas identidem renascentes; quos quidem eradicare eo magis studere debemus, quo abundantius repullulant. Quis vero inter hujusmodi abusus invalescentem in dies quorundam Canonicorum nostrorum morem non computet, a bisso naturali capitis præsidio, comas sibi adscititias comparandi sub vano, vel salutis corporalis conservandæ prætextu, germani capillitii supplendæ raritatis, vel etiam, ut nonnulli ajunt, proprii commodi gratia? Nam præterquam, quod hac nimium delicata agendi ratione, videntur vel Personarum Sæcularium habitum, qua potius est via, æmulari, infirmisque proinde scandalum ponunt, præter id inquam, cogitare deberent illi, non decere Homines Religiosos, præsertimque Reformatos tantam in curanda cute cautionem adhibere, cum per professionem suam his vitæ commoditatibus quantumvis licitis per nuntium remiserint. Sed quorsum Professionis Religiosæ obligationes commemoramus? Quandoquidem constat Canonibus Sacris, & Pontificiis Sanctionibus vetitum esse viris omnibus Ecclesiasticis, ne textilem Cæsariem capiti circumponant, quas certe Regulas mandatis Episcoporum quamplurimum renovatas palam est vigere multis in Diocesisibus.

Hunc porro, quem insectamur, abusum sublatum cupiens Venerabile Definitorium Decretum ediderat vigesima Aprilis die anno 1715. quo sub pœna formalis inobedientiæ interdicebantur apud nos ficitia capillamenta (Gallice *Perruques*) Quam legem confirmavit Generale Capitulum anni 1720. Sess. 13., imponens præterea transgressoribus pœnam privationis cuiuscumque dignitatis, & officii in ordine decreto Venerabilis Definitorii sub data 14. Septembris anni 1727. dein renovatam.

Attamen non sine intimo cordis marore advertimus, plures e Canonicis nostris tam gravis, & tam sæpe iterati præcepti immemores esse, vel forte, quod pejus est, ipsum parvi pendere.

Hac igitur de causa de RR. PP. Definitorum consilio, & assensu unanimi, ne videamur silen-

1739.
Ab Abbate
Generali re-
novata anti-
qua Statuta
additæque
pœna sus-
pensionis
contra in-
obedientes.

tio nostro subditorum fovere inobedientiam, imo, ut etiam recrudescenti malo fortiora opponamus medicamenta, hocce presenti mandato innovamus, & denuo intimamus Decreta tum Venerabilis Capituli Generalis, tum Venerabilis Definitorii supra laudata, & insuper jubemus, ut nemo ea transgredi ultra audeat, aut comas adscititias, vulgo *Perruques* dictas assumat, sub poena suspensionis ipso facto incurrendae. Circa eos autem, qui hujusmodi comis seditis, seu Perrucis nunc utuntur, decernimus, ut nisi eas deposuerunt intra annum a praesentium intimatione computandum, simili suspensionis poenae exemplo subiaceant, stricte injungentes omnibus, & quibuscumque respective Domorum Nostrarum Superioribus, ut praesens decretum in Oratorio publice legi, in libris insinuationum inseri, ac sedulo observari curent, nosque de praedictorum executione certiores faciant. Datum apud S. Antonium Viennensem die 11. Januarii anni millesimi septingentesimi trigessimis noni. N. Gasparini Abbas Generalis S. Antonii. De mandato praefati Rmi Abbatis generalis S. Boudet. Def. Secr. loco + Sigilli.

Dictam Legem sub variis praetextibus inobservatam a nonnullis auctoritate Apostolica communiti petit Procurator Generalis.

§. 2. Quoniam autem, sicut dilectus Petrus Procurator generalis nobis subinde exponi fecit, Ordinario praefata ad regularis disciplinae maintenancem necessaria debita executioni adhuc demandata non fuit, ex eo, quod quidam ex praedictis Canonicis Regularibus, sive in hac Alma Urbe Nostra, seu in Avinionen. aliisque Civitatibus existentes, sub fictis, & ementitis, vel saltem vanis, & subtilibus praetextibus caesarie hujusmodi utendi licentiam a nobis, seu nostris, & Sedis Apostolicae Nunciis reportaverint, quod cum Religiosae modestiae, regularique observantiae contrarium, tum nihil sapientius nihilve strictius tum a Sacris Canonibus tum per Concilium Tridentinum, ordinisque praedicti statuta praecceptum existit, dedecetque viris regularibus eo uti ornamento. Proinde dictus Petrus Procurator Generalis Ordinationem praedictam per Nos confirmari, ac in praemissis opportune indulgeri, providerique per nos plurimum desideret.

Eam itaque confirmat Clemens.

§. 3. Nos ipsam Petrum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus suo, & eorumdem Abbatis Generalis, & Definitorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praefertam Ordinationem a memorato Nicolao Abbate Generali de unanimi dictorum Definitorum voto, & assensu, ut praefertur, factam cum omnibus, & singulis in ea contentis auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adiciamus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, dicta auctoritate supplemus, & sanamus, necnon quaecumque licentias, & facultates gestandi Caesariem praedictam per quoscumque dicti Ordinis Canonicos Regulares tam a Nobis, quam a Nostris, & Sedis praedictae Nunciis, seu a quibuscumque aliis sub quavis causa, ratione, & praetextu obtentas, & pro tempore obtinendas, per praesentes auctoritate, & tenore praedictis annullamus, cassamus, & irritamus, viribusque, & effectu evacuas, ac annullatas, cassatas, & irritas, ac nullius roboris, & momenti fore, & esse declaramus.

Sicque in perpetuum praecipit observari.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad

quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sique in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarium Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & d. Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Septemb. 1739. Pontificatus nostri Anno X.

Contraria tollit.

Dat. die 9. Sept. 1739. An. X.

Confirmatio Regularum pro Monachis Graecis Melchitis nuncupatis Congregationis S. Joannis Baptista in Soairo in Monte Libano, Romae degentibus ad S. Mariae in Dominica, quae Ecclesia cum omnibus dependentiis eisdem conceditur.

CCLXV.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

SOL Justitiae Jesus Christus Fidei nostrae Auditor, & consumator, qui sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans expandit alas suas, & assumptis eos, atque portavit in humeris suis, Gallinae quoque similitudinem congregantis sub alas pullos suos assumere voluit, inter praecipua divinae caritatis ornamenta Catholicae Ecclesiae Sponsae suae legata hoc praeceteris in fine commendare dignatus est, ut tanquam communis omnium fidelium mater ex universis, quae sub Caelo sunt, nationibus filios ad ipsius sinum accurrentes amantissime exciperet, ac foveret. Ea propter Romanae Ecclesiae Summi Pontifices Praedecessores nostri, quos suos in Terris Vicarios usque ad consumationem Saeculi constituit Pastorum Princeps, ejusdem exemplis ea, quae decet, veneratione semper obsequentes, non solum Populos e remotissimis, ac distitis Regionibus ad omnium Ecclesiarum Matrem, & Magistrum venientes benignissime complexi sunt, verum etiam in omnes orbis Terrae partes Apostolicos viros, qui undique conquirent, allicerent, atque ad ipsam deducerent filios, mittere consueverunt. Nos autem quibus nullum est jucundius solatium, quam, ut Romanae Ecclesiae per spirituale connubium Nobis desponsae, eos etiam demus filios, qui licet alibi nati, hic tamen instituti, ad fratres suos communi matri conciliandos aliquando pergant, nunquam omisimus, quin laudatissima eorumdem Praedecessorum nostrorum studia consecraremur.

§. 1. Enimvero inter alios diversarum nationum dilectos filios, quibus in hac Alma Urbe nostra, & alibi opportuna Apostolicae benignitatis comoda impertiti sumus, dilectis itidem filiis Monachis Graecis Melchitis dictis Congregationis Sancti Joannis Baptista in Soairo in Monte Libano, qui e Phoenicia, sive Syria Romam appulerunt,

Procuramus.

Ecclesia S. Mariae in Dominica Monachis Soaritis data.

Ecclesiam